

LXI.

Forslag til Lov

om

Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.

(Som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling den 23de Marts 1874.*)

§ 1.

Personer, der lide af venerisk Sygdom, ere uden Hensyn til, om de have Evne til selv at bekoste deres Helbredelse eller ikke, berettigede til at fordrø sig tagne under Kur for offentlig Regning, ligesom de ere pligtige til at underkaste sig en saadan, medmindre de godtgjøre, at de have undergivet sig tilbørlig privat Lægebehandling; ere de angrebne Personers Forhold af den Bessaffenhed, at Sygdommens Overførelse til andre Personer ikke paa nogen betryggende Maade kan forebygges uden ved deres bortffjernelse, eller overholde de ikke de dem til Smittens Forebyggelse givne Forfrifter, skulle de indlægges til Kur paa et Sygehus. Spørgsmaal herom bliver i fornødent Fald at afgjøre af Amtmændene (i Kjøbenhavn Politidirektøren), under Refkurs til Justitsministeren, og Forpligtelsens Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsbøder, der dikteres af fornævnte Myndigheder.

De, der nyde fast Fattigunderstøttelse og findes lidende af venerisk Sygdom, skulle indlægges til Kur paa et Sygehus.

Hvor der efter Sygdommens Helbredelse er særlig Grund til at befrygte Tilbagefald af den i en smitsom Form, kan der af den Læge, som har behandlet den Syge, gives denne Paalæg om til en bestemt Tid at fremstille sig for ham, eller at tilveiebringe en autoriseret Læges Vidnesbyrd for, at intet saadant Tilbagefald er indtraadt. Ogsaa dette Paalægs Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsbøder, der dikteres af ovennævnte Myndigheder.

§ 2.

Et Barn som er angrebet af venerisk Sygdom, maa ikke gives til Opamning ved Brystet af anden Kvinde end dets egen Moder. Et heller maa nogen Amme, som veed eller formoder, at hun er angreben af Sygdommen, tage nogen anden Kvindes Barn til Brystet. Forseelser herimod straffes med den i Almindelig borgerlig Straffelovs § 181 for den der omhandlede Forbrydelse bestemte Straf, hvorhos den Skyldige, dersom Sygdommen forplantes, ikke alene skal være pligtig til at erstatte de Angrebne de med deres Helbredelse forbundne Omkostninger, men ogsaa til at give Erstatning for de ved Sygdommen forvoldte Lidelser og Tab.

Samme Erstatningspligt skal paahvile den, der sætter et Barn i Pleie, som han veed er angrebet af venerisk Sygdom eller har Grund til at mistænke for at lide af Sygdommen, eller som anbringer et for Sygdommen mistænkt Barn til Opamning ved Brystet,

*) Jfr. Tillæg C. Sp. 43 fg.